

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

In FERIA II. Paschatos.

Evangelium Luc. 24. v. 13. --- 35.

EXORDIUM.

Apparuit olim Filius Dei Abrahamo in convalle Mambre, sedenti in ostio tabernaculi sui, in ipso fervore diei, in comitatu duorum Angelorum. Quos cum vidisset, occurrit in occursum eorum, & adoravit in terram & dixit: *Domine, si inveni gratiam in oculis tuis, ne transeas seruum tuum.* Diver- tit igitur Dominus apud ipsum, nec modò manifestavit ipsi, quid Sodomis facere vellet: sed repetit quoque eidem promissionem, de benedicto semine mulieris, in quo benedicendæ sint omnes nationes terræ, Gen. 18. v. 1. seqq.

Hæc historia non inconcinne cum hodierno Evangelio comparari potest. Sicut enim is, qui Abrahamum accedebat, erat Filius Dei, unde expressè Jehova ille dicitur: apparebat autem in specie humanâ: Ita etiam æternus Dei filius ad nos descendit, inque servi forma in hoc mundo circumivit, Phil. 2. v. 7. Ibi in specie tantum hominis conspiciendum se præbebat, cum homo tamen non esset: *hic vero non nuda species est, sed ipsa hominis essentia*; Velut enim pueri communicaverunt carni & sanguini, & ipse similiter participavit eisdem, Hebr. 2. v. 14.

Abraham in initio ipsum non agnoscebat, sed tres exules, à Cainitis propulso, esse autumabat, hinc Epistola ad Hebræos de eo dicit, quod infcius angelos exceperit hospitio, Hebr. 13. v. 2.

*De ornam
Cainitas
Hic est, forte
Cainitas
ponere volu-
it; nam Cainitas
est delictis pierant.*

Ita in prælecto Evangelio, discipulis ad Emaus euntibus *in forma viatoris* apparet, ideoque non agnoscebant ipsum, sed putabant esse quendam *ex alienigenis*, qui è variis locis Hierosolymam in festum Paschatos confluebant, donec in diversorio se ipsis manifestavit, & cognoverunt eum in fractione panis.

Ibi Filius Dei apud Abrahamum diver- tens, duas res gerit:

1. *Saram corripit*, quia riserat in ostio tabernaculi, quòd Dominus dixerat, Saram post revolutionem anni, filium habituram esse, dixit enim ad Abraham: Quare risit Sara, nunquid Deo quicquam difficile est?

2. *Abrahamum instruit*, quæ ratio esse debeat filii nascituri, quod nimirum in eo omnes nationes terræ benedicendæ sint, h. e. quod filius Dei in plenitudine temporis humanam naturam assumere, in eaque pati, mori & resurgere debeat, ut per hæc beneficia generi humano benedictionem promereretur.

Ita Christus duos hosce Discipulos Emauticos

1. *Corripuit*, propter incredulitatem, dicens: O stulti, & tardi corde ad credendum, in omnibus, quæ locuti sunt Prophetæ. Nonne hæc oportuit Christum pati, & ita intrare in gloriam suam?

2. *Instruit*: Incipiens enim à Mose, & omnibus Prophetis, interpretabatur illis in omni-

omnibus scripturis, quæ de ipso erant, nec dubitandum, quin hic promissio de benedicto semine mulieris præcipua fuerit.

Nos sine ulteriori præloquio ipsam Evangelium accedemus, meditaturi ex eodem:

I. Ἀνθρῶπολογίαν sive *notitiam nostri.*

II. Χριστολογίαν, sive *notitiam Christi.*

J.J.

Exegesis.

Quemadmodum mulier primitus peccavit, & prævaricationem introduxit, 1. Tim. 2. v. 14. Ita etiam resurrectio Servatoris nostri iisdem primùm revelata & manifestata fuit, ut ex hæsterno Evangelio pluribus audivimus.

Verùm in prælecto Evangelio alia nobis manifestatio describitur, quomodo idem ille Servator in forma viatoris duobus discipulis Emaunticis apparuerit. Principiò oculi eorum tenebantur, ne eum agnoscerent. Postquam verò iisdem scripturam exposuit, & multa illa vaticinia Mosis & Prophetarum explicuit, hospitium cum ipsis ingressus & ex pane, modo sibi aliàs confveto, fracto, agnitus, evanuit ex oculis eorum.

Quod si hinc Ἀνθρῶπολογίαν sive *notitiam nostri*, perdiscere velimus, spectemus:

I. *Paschale colloquium.* Loquebantur enim ipsi ad invicem, de omnibus his, quæ acciderant. Nempe de passione & morte Christi, sicut & de novellis, quod ex morte Servatoris resurrexisset, sicut mulieres nunciaverant.

Hic *remetipsum in examen voca, utrum & ipse cum domesticis tuis, ejus-*

modi conversationem & colloquia institueris?

Hoc ipsa rei æquitas tempore hoc paschali, sicut & officium nostrum, requireret. Sicut enim ex fructu deprehenditur, quàm diligenter hortulanus arborem curaverit: sic ex sermone hominis intelligitur, quomodo cor sit dispositum, Sir. 27. v. 7. Verùm plerumque parum observatur. Stultiloquium & scurrilitas plurimis arri- dent, Eph. 5. v. 4.

Hoc vero nefas est à Christianis ita fieri. Tempori potius inservientes *non loquamur blasphemias*, sicut Rabfaces, 2. Reg. 18. v. 28. Neque sermo sit *de voluptatibus carnalibus*, sicut Holoferni cum eunucho suo dicenti: Fœdum est apud Assyrios, si fœmina irrideat virum agendo, & immunis ab eo transeat, Judith. 12. v. 11. Nec disse- ramus, *quomodo genio indulgeamus*, sicut Epicuræorum vox est: Venite, & fruamur bonis, quæ sunt, Sap. 2. v. 6. & seqq.

Ejusmodi colloquia omnia improbanda sunt, & corrumpunt bonos mores, 1. Cor. 15. v. 33. quorum strictissima ratio die novissimo exigetur, Matth. 12. v. 36. Multò satius est, si festivitate hæc sedulò ad eum Domini frequentemus, & verbum Dei audiamus, sic enim occasionem capiemus illud quoque liberis nostris acuendi, Dent. 6. v. 7. ut à puero sacras literas discant, 2. Tim. 3. v. 15. & veram pietatem imbibant, quæ ad omnia utilis est, habetq; promissionem hujus & futuræ vitæ, 1. Tim. 4. v. 8.

II. *Cor anxium.* Cum enim Christus Discipulis Emaunticis appropinquaret, dicens ad illos: Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantes, & estis tristes? Et respondens unus, cui nomen Cleophas, dixit ei: Tu solus peregrinus